

Děkuji Vám, Mistryně,  
za všechno.  
Mistryně, nedávno jste  
vedla řeč,  
která byla zveřejněna.  
Řekla jste něco jako,  
že všichni jsme  
už vysvobozeni,  
jen že o tom nevíme,  
že jsme vysvobozeni.  
(Ano.)  
A někteří lidé  
tomu nerozumějí,  
když to čtou.  
Pokud nerozumíme  
učení dobře,  
myslíme si,  
že jsme vysvobozeni,  
že nepotřebujeme  
meditaci, nic,  
že jsme tedy již v bezpečí.  
Ale jak tomu  
rozumím já, stejně  
potřebujeme žijícího Mistra,  
aby nám dal zasvěcení, pak  
jsme skutečně vysvobozeni.  
To je pravda.  
Můžete vysvětlit,  
co tím máte skutečně  
na mysli, jsme již  
všichni vysvobozeni?  
Je těžké tomu rozumět.  
Ano, jste všichni  
vysvobozeni, jen o tom  
nevíte, proto potřebujete  
Mistra, abyste to poznali.  
A to je velice jednoduché.  
Teď tedy máte Mistra,  
víte tedy, že jste vysvobozeni  
a jste si tím jisti,  
protože to cítíte,  
vidíte to, jste si tím  
naprosto jisti.  
A také vidíte část  
Království Nebe  
a jste si ve své víře jistější.  
Ale ostatní lidé  
jsou také vysvobozeni,  
ale jelikož  
nemají žádnou zkušenost

s vysvobozením,  
o své vlastní Přirozenosti,  
nemůžete tedy říct,  
že jsou vysvobozeni,  
přestože jsou.  
Je to jako s člověkem,  
který je velice bohatý,  
jeho poklad je zakopán  
hluboko a nikdy  
ho nemůže použít.  
Nemůžete tedy říct,  
že je chudý  
a že nemá žádný poklad,  
ale pak můžete říct,  
že žádný nemá,  
protože ho nemůže použít.  
On o něm neví.  
A vy teď máte svůj poklad,  
každý den ho vykopete  
a používáte,  
proto s jistotou můžete říct,  
že máte poklad.  
Přestože je váš poklad  
a jeho poklad možná stejný,  
on o něm ale neví,  
to tedy není dobré.  
Proč jsou tedy  
všichni vysvobozeni?  
Neumím vám to vysvětlit,  
prostě to vím.  
Možná bych to vysvětlila,  
ale jen částečně, protože  
nemůžeme vysvětlit  
tyto abstraktní věci.  
Stejně jako nemůžeme  
vysvětlit lásku mezi  
mužem a ženou nebo  
mezi matkou a dítětem.  
Tyto věci znáte,  
ale nemůžete je vysvětlit.  
Nemůžete,  
i kdyby vám celý svět  
říkal, že vás  
vaše dívka nemiluje,  
nevěřil byste tomu,  
protože vy to víte,  
ale nemůžete jim to vysvětlit.  
Můžete jim říci:  
„Podívej, moje dívka mi dává  
každou neděli květiny.“

Nebo „Vždy, když má čas,  
přijde mě navštívit.“  
Nebo, hodně mi pomáhá.“  
Ale to je jen část lásky.  
Je to opravdu nevysvětlitelné.  
Je to jen vnější vyjádření  
nezměrné lásky mezi vámi.  
Podobně,  
je mnoho věcí,  
které vím, ale nemohu  
vám je také vysvětlit.  
Ale myslím si, že to víte,  
protože  
čím víc praktikujete,  
tím více víte z toho,  
co vím já.  
Je to jen tak, že to ostatní lidé  
nevědí, přestože  
mají stejná práva,  
stejnou sílu jako vy,  
ale nemají k tomu přístup.  
Všichni jsou vysvobozeni,  
podle všech  
osvícených Mistrů,  
protože osvícení Mistři  
jsou vysvobozeni.  
Proto to mohou vidět  
z osvíceného úhlu pohledu.  
Protože oni vědí,  
že všechna ta zlá karma,  
všechny ty překážky,  
všechny ty iluzorní zátěže  
a svázanost, kterou máme,  
my obyčejné lidské bytosti,  
jsou jen nesmysly,  
je to jen stav snění,  
vůbec to neexistuje.  
My jsme se ani nenarodili.  
Ani jsme neudělali  
nic špatného.  
Jen jsme chtěli do tohoto  
iluzorního zmatku.  
Proto věříme,  
že máme potíže,  
a pak, čím více  
jsme v potížích,  
tím více se z nich snažíme  
dostat ven, tím  
více potíží si vytváříme.  
Ale ve skutečnosti,

původně jsme tady v tomto bludišti být neměli.  
To je vše.  
My jsme zapomněli vše o našem minulém spojení, než jsme se ztratili v tomto labyrintu.  
Proto ten, kdo zůstává mimo tuto iluzi ví, že původně nejste takoví.  
A vy děláte potíže, způsobujete potíže a máte potíže jen proto, že jste se ztratili v tomto blázinci.  
Byli jste vhozeni do tohoto zmatku nebo jste se do tohoto iluzorního světa zatoulali, což vám teď způsobuje mnoho potíží.  
A všechny ty potíže, které jste si způsobili, když se snažíte z tohoto blázince vymotat nebo z něho utéct, jsou odpustitelné, dají se pochopit a hlavně jsou stejně iluzorní.  
Bludiště je jen hra uvnitř, takže cokoli jste udělali uvnitř je jen hra.  
Nicméně, jste tím klamáni, nevíte o tom nic, snažíte se dostat ven.  
To je systém bludiště, přivodit vám více potíží, aby pro vás bylo obtížnější dostat se ven.  
Tedy vše, co uvnitř provedete, neexistuje. Neexistuje tam žádný hřích, žádný zločin a je to velice přirozené.  
Jen ten, kdo vám pomáhá ven tomu všemu rozumí.  
A nemusíte ani žádat o odpuštění, protože jste neudělali

nic špatného.  
Pokud vás někdo hodí do bludiště, v kterém se všechny ty věci objeví v halucinaci a všemi těmi klamy, nic z toho není skutečné, jen vám to způsobuje potíže, jak můžete být obviňováni za to co děláte, abyste se z toho dostali ven?  
I kdybyste zabili nebo provedli cokoli uvnitř, je to jen proto, že jste nuceni, a to bludiště je také stejně iluzorní.  
Tak to tedy je.  
Jako kdybychom se vydali do Disneylandu.  
V Americe je místo zvané Disneyland.  
Uvnitř se zjevují různé postavy velkých zvířat a velkých lidí, a to vše jen díky filmu.  
Když tam jste, máte pocit, jako byste byli v nějaké dávné minulosti.  
Všechna zvířata jsou velice divoká.  
Šlehá jim z tlamy oheň a podobné destruktivní síly.  
Ale je to vše hra.  
Kdybyste to nevěděli, měli byste strach a kdyby vám to nikdo nevysvětlil, mysleli byste si, že je to skutečné a snažili byste se dostat z toho místa pryč a mohli byste některému z těch zvířat ublížit.  
Ale ta zvířata stejně nejsou skutečná, takže jste stejně nikoho nezabili.  
Kdykoli to může být nahrazeno.  
Vy jste neudělali vůbec nic špatného, podle mého pohledu, podle toho, co jsem studovala od všech Mistrů

minulosti i současnosti.  
Je ale obtížné o tomto úhlu pohledu většinu lidí přesvědčit, protože, když jsou ztraceni v té hře, nevzpomenou si na realitu.  
Je obtížné, aby si vzpomněli, proto musíme použít tento druh síly, abychom probudili jejich vzpomínky na jejich pravé Já.  
Tou je Metoda Quan Yin.  
Jen...  
a pak se rozpomenete.  
Alespoň na něco, alespoň jste napůl probuzeni a pak pomalu znovu získáme celé vědomí.  
Proto říkáme, že jsme původně všichni čistí vysvobození Buddhové, ale většina lidí to neví.  
Stejně pro jistotu potřebujete Mistra.  
Postoupili jste nějak na tomto setkání?  
Co se tohoto týče, jste osvícenější?  
Jak může být člověk pokorný a respektovat ostatní, jejich víry a náboženství?  
Proč byste neměl být pokorný a respektovat náboženství druhých?  
Včera večer jsem cítil, že jsem velice ješitný a arogantní a cítil jsem se velmi provinile.  
Jak může člověk získat více a více pokory?  
Ano, dobrá.  
Když vás lidé urážejí, cítíte se trochu naštvaně.  
Jak se tomu může člověk ubránit?  
Oni vás uráží, proč?  
Proč vás uráží?  
Je to vaše chyba?

Někdy si nejsem moc jistý,  
někdy je můj názor jiný.  
Cítím ve svém srdci,  
že mám velice silné ego.  
Rozumím.  
Co se týče náboženství?  
Ne, ne, ne.  
Ve všem? (Ano.)  
Máte pocit, že máte pravdu,  
a že ostatní ji nemají  
a jste na to velice pyšný.  
(Ano.)  
Jak se může stát člověk  
více a více pokorný,  
co se toho týče?  
Když už se na to ptáte,  
cítím, že již pokorný jste.  
Kdybyste nebyl,  
nepoložil byste tu otázku.  
Myslel byste si,  
že máte právo být pyšný,  
to již o něčem svědčí.  
Dále pozorujte vaše ego  
a dejte ho do pořádku  
a upravte ho, když  
příliš naroste  
a meditujte více,  
to velmi pomůže.  
Čím více meditujeme,  
tím pokornější jsme,  
protože pak zjistíme,  
že všichni jsou s námi jedno.  
A i ten nejlepší je také Bůh,  
ale i ten nejhorší je také Bůh.  
Potíží je právě v tom.  
Mistryně,  
jen přemýšlím,  
možná je to hloupá otázka,  
kterou pokládám...  
Ne, ne, nevadí.  
My jsme z tohoto  
čistého zdroje, my pocházíme  
z tohoto čistého zdroje  
a teď jsme zpátky  
v samsáře,  
a točíme se stále dokola  
v kruhu zrození a smrti atd.  
A pak?  
A pak musíme najít  
svoji cestu zpět

odkud jsme původně přišli.  
Proč Bůh Všemohoucí...  
Dělá tyto věci, ano?  
nám dělá všechny  
tyto potíže?  
Možná, až opustíme  
tento svět,  
půjdeme a chytíme Ho.  
Všichni se Ho na to zeptáme.  
Je nás mnoho,  
On je jen jeden.  
Jistě vyhrajeme.  
Pamatujte si, až se dostanete  
tam nahoru, počkejte na mne.  
Zeptáme se společně.  
Říkala jsem vám již, že jsme  
ztraceni v tomto bludišti,  
ale půjdeme brzy ven,  
je ale v pořádku  
si někdy pohrát, ne?  
Tak jako když například  
máte velice stabilní domov  
a rodinný příjem,  
hodné děti a manželku,  
ale jdete se rádi podívat  
do kina na film, který  
není o vašem skutečném  
životě nebo o problémech  
a strastech vašeho života,  
které se vás vůbec netýkají.  
Děláme to někdy proto,  
že se nám to líbí.  
Ve skutečnosti to nemá  
co do činění s Nejvyšším.  
Líbí se vám zažívat  
něco hořkého a sladkého.  
Například, všichni mají  
rádi sladký koláč  
nebo něco takového,  
ale někdy vám chutná  
pálivá paprika,  
jako v Indonésii, kde vaří  
vše velice pálivé, do všeho  
dávají pálivé koření.  
Nenajdete tam nic  
bez koření.  
Chutná jim to.  
A pro některé lidi  
je to nesnesitelné.  
Říkají, „proč kuchař,

který vaří všechny  
ty sladkosti,  
proč do toho dává papriku?“  
Chutná mu to, možná  
to chutná i zákazníkům.  
Mně to taky chutná.  
A my se jdeme  
podívat na film  
a v tom filmu je tolik  
utrpení a problémů s rodinou,  
a manželkou a dětmi  
a oddělení a smrt  
a neuvěřitelný zármutek  
a to všechno,  
ale my si to užíváme.  
Někdy se v tom ději  
sami ztratíme  
a pláčeme s hrdiny ve filmu  
nebo se smějeme,  
když zvítězí atd.  
Ale jednoho dne, někdy  
se probudíme, ano?  
A zasvěcení je čas probuzení.  
Teď tedy vidíte,  
že vás svět  
už tak moc nezajímá.  
Přesto pokračujete ve  
své práci, dále vyděláváte  
peníze,  
ale v menší intenzitě.  
Ve skutečnosti můžete  
opustit svoji práci nebo  
rodinu a být jen mnichem  
nebo něčím.  
Ale protože to dělat nemusíte,  
také to nic moc nemění,  
pokračujeme tedy v našem  
životě, ano? To je vše.  
Někdy tedy  
tolik pláčete,  
tolik trpíte u toho filmu,  
že váš přítel,  
ten „moudrý“ vám řekne:  
„Hej, je to jen film!“  
A vy pak řeknete:  
„Och! Ano, ano, ano.  
Och, můj Bože!  
Udělal jsem ze sebe blázna.“  
A pak si začnete  
uvědomovat vaši chybu,

pak se zbavíte těch nepohodlných útrpných emocí, vyvolaných tím filmem. A pak budete méně trpět, když budou postavy ve filmu hrát, ano? To je tedy začátek probuzení a pak budete vědět, dobrá, film ještě pokračuje, dodívám se tedy do konce. Ale nejste do toho tak vtaženi, jako když jste se tehdy ztráceli v emocích a identifikovali se s rolemi ve filmu. Zasněžení je tedy začátek probuzení. Teď jasně vidíte jaký je záměr, pokračujete tedy, dále sledujete tu hru v tomto světě nebo v ní dále hrajete, ale nejste do mí tolik vtaženi. To je skutečné mnišství. Druhá otázka je, že během meditace... ještě medituji Pohodlnou Metodu. Máte Pohodlnou Metodu? Stále Pohodlnou Metodu. Ano. Když jsem začal medítovat, viděl jsem sebe v horách, a pak se tam objevil další člověk, s vlasy svázanými na hlavě do uzlu. Uzel na hlavě, jako Šákjamuni Buddha. Vypadal jako Ind. Byl starý nebo mladý? Vypadal něco po čtyřicítce nebo po padesátce. Přes padesát. Bělavé vlasy. Bílé vlasy. Trochu bílé. Ano.

A jméno, které přišlo bylo Guna Ratnam. Ne, Guru Nanak. Guru Nanak. Ano. Nějak tak. Ano, Guru Nanak. Můžete mi Mistryně říct co jsem viděl? Kdo je ta osoba, ano? Ano. To je Guru Nanak. Guru Nanak je zakladatel sikhského náboženství. Jeden z nejvyšších Mistrů, který poctil naši Zemi. Tenkrát ještě nebylo sikhské náboženství, to je až teď. Když Mistr Nanak „Guru“ znamená Mistr. Když Guru Nanak žil, učil žáky a po jeho Nirváně tam bylo dalších devět následovníků, deset následovníků, dohromady deset a oni pak vytvořili dnešní sikhismus. Guru Nanak byl nejmocnější, velice mocný a byl velmi legračním člověkem. Způsob, jak se oblékal, byl velice legrační. Například, indický tzv. asketa je člověk, který se odříká, ti co se odříkají nosí roucho oranžové barvy, aby symbolizovalo osvětlení a odříkání, je to barva lásky. Většinou růžová je barva lásky. Lidé je tedy velice respektují, ty osoby v barevném rouchu, protože by většinou měli být ve velice hluboké

moudrosti a samádhi a rozumějí mnoha věcem. Ale ne všichni jsou takoví. Guru Nanak tedy někdy nosil oranžovou a bílou nahoře a hlava byla jiná. Vypadal jako poloviční mnich. Možná chtěl strhnout pozornost lidí v té době, proto byl neobyčejný. V té době Ho tedy lidé následovali, ale někteří byli, co se Jeho týče, skeptičtí. Protože nepatřil nikam, nebyl to mnich ani hospodář, bylo to půl na půl. Nosil, co chtěl, rozumíte? Protože si nemyslel, Protože si nemyslel, že je důležité předvádět své vnitřní dosažení tím, že se obalí. Jelikož jsem studovala některé části Granth Sahib, to je Bible Svatá sikhů, pochopila jsem, že On učí svaté Světlo a Zvuk, přesně to, co praktikujeme my nyní. To jen abych vám ukázala, že všichni Mistři jsou jedno. Já jsem nikdy nebyla sikh. Studuji mnoho svatých písem, různých náboženství, ale nebyla jsem sikh, ale přesto jste mě viděl se sikhským Mistrem. A vy Ho dokonce ani neznáte. To, co jste popsal je přesné. Je velice dobré mít takovou zkušenost. Ne proto, že vidíme Mistra nebo že vidíme dalšího mistra

se cítíme šťastní  
díky našemu dosažení,  
je to jen tak, že v té době  
se vyvýšení, povznesení,  
štěstí nedá popsat.  
Není to co vidíte,  
je to ta proměna, která  
přichází s tím co vidíte.  
Jako když máte hodně peněz,  
žijete v dobrém domě.  
Není to jen ten dům,  
ale také prestiž  
a příjemný pocit,  
který je spojen s tím domem.  
Protože si ho zasloužíte,  
máte na něho nárok.  
Jsem šťastná,  
že i když máte jen  
Pohodlnou Metodu,  
stejně máte  
nějaké povzbuzení.  
Děkuji, Mistryně.  
Bůh žehná  
vaší upřímnosti.  
Co se vás snažím naučit je,  
abyste se stali mistrem,  
abyste realizovali  
vaši nejvyšší sílu.  
Možná nemusíte  
být mistrem, který cestuje,  
ale budete mistrem  
sebe sama a budete  
rozumět své síle.  
Porozumíte svému postavení,  
pak nepotřebujete chodit  
k nikomu, abyste dostali  
nějaké materiální požehnání,  
protože víte, že všechno  
požehnání přichází  
z vašeho Já.  
To je to,  
co se vás snažím naučit,  
proto vám nedávám  
žádné materiální věci.  
Co se týče této cesty,  
my hledáme  
věčnou moudrost,  
věčné požehnání z nitra  
a poznání naší  
vlastní velikosti, ne abychom

uctívali Mistra samotného.  
Můžeme uctívat Mistra,  
protože ten Mistr  
je naše vlastní velké Já,  
ale po nějakém čase  
budeme jedním s Mistrem  
a nebudeme už  
nic hledat.